

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 56 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень частини четвертої статті 1, пункту 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» первинної редакції Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» від 4 вересня 2008 року

м. Київ
22 вересня 2015 року
№ 42-у/2015

Справа № 2-38/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича — доповідача,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням 56 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень частини четвертої статті 1, пункту 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» від 4 вересня 2008 року № 500–VI (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 46, ст. 323).

Заслухавши суддю-доповідача Запорожця М. П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Суб'єкт права на конституційне подання — 56 народних депутатів України — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини четвертої статті 1, пункту 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» первинної редакції Закону України «Про забезпечення реалізації

житлових прав мешканців гуртожитків» в редакції від 4 вересня 2008 року № 500–VI (далі — Закон № 500) в аспекті питання, чи поширюється дія мораторію на відчуження (крім передачі у комунальну власність відповідних міських, селищних, сільських рад) гуртожитків, установленого пунктом 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» Закону № 500, на гуртожитки, які за станом на 1 січня 2009 року перебували у приватній власності і були передані до статутних фондів акціонерних чи колективних підприємств, створених у процесі приватизації чи корпоратизації.

У Законі № 500 закріплено таке:

— «Цей Закон не поширюється на гуртожитки, що на законних підставах знаходяться у приватній власності, у тому числі ті, що передані територіальним громадам у постійне чи тимчасове користування» (частина четверта статті 1);

— «З метою захисту житлових прав мешканців гуртожитків, недопущення їх виселення із займаних жилих приміщень, недопущення відчуження гуртожитків, які будувалися за державні кошти, установити мораторій на відчуження (крім передачі у комунальну власність відповідних міських, селищних, сільських рад) гуртожитків, які перебувають у повному господарському віданні або оперативному управлінні підприємств, організацій, установ незалежно від форм власності, або увійшли до статутних фондів акціонерних чи колективних підприємств, створених у процесі приватизації чи корпоратизації, протягом трьох років з дня опублікування цього Закону. Цей мораторій діє на відчуження у будь-який спосіб зазначених гуртожитків як цілісних майнових комплексів або їх окремих будівель, споруд, жилих та нежилых приміщень та іншого майна на користь фізичних чи юридичних осіб» (пункт 3 розділу VIII «Прикінцеві положення»).

Практичну необхідність в офіційній інтерпретації положень частини четвертої статті 1, пункту 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» Закону № 500 автори клопотання обґрунтовують наявністю колізії між названими положеннями, яка призвела до неоднозначного їх застосування судами України. На підтвердження цього до конституційного подання долучено копії постанов Вищого господарського суду України від 5 серпня 2010 року, від 17 серпня 2010 року, від 18 серпня 2010 року, а також рішення Святошинського районного суду міста Києва від 4 листопада 2014 року.

Як зазначено в конституційному поданні, вказану колізію було усунуто шляхом прийняття Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення правового регулювання забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» від 8 вересня 2011 року № 3716–VI (далі — Закон № 3716), пунктом 3 розділу I якого, зокрема, частину четверту статті 1 Закону № 500 викладено в новій редакції.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 15 вересня 2015 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

У Конституції України визначено вичерпний перелік питань, підвідомчих Конституційному Суду України, одним з яких є офіційне тлумачення Конституції України та законів України (стаття 150).

Пунктом 3 розділу I Закону № 3716 до положень Закону № 500, визначених суб'єктом права на конституційне подання як предмет офіційного тлумачення, внесено зміни, а саме:

— частину четверту статті 1 викладено в такій редакції: «Дія цього Закону не поширюється на гуртожитки, що знаходяться у приватній власності, крім гуртожитків, що було включено до статутних капіталів товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації)»;

— у першому реченні пункту 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» слова «протягом трьох років з дня опублікування цього Закону» замінено словами «протягом строку реалізації державної програми передачі гуртожитків у власність територіальних громад, але не менше шести років з дня опублікування цього Закону».

Крім того, Законом України «Про внесення змін до пункту 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» щодо продовження строку мораторію на відчуження гуртожитків» від 28 грудня 2014 року № 68–VIII у першому реченні пункту 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» Закону № 500 слова «не менше шести років» замінено словами «не менше одинадцяти років».

За правовою позицією Конституційного Суду України його юрисдикція поширюється на чинні нормативно-правові акти (абзац перший пункту 5 мотивувальної частини Рішення від 14 листопада 2001 року № 15-рп/2001).

З огляду на наведене вирішення питання щодо офіційного тлумачення положень частини четвертої статті 1, пункту 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» Закону № 500 (тобто в редакції від 4 вересня 2008 року, яка втратила чинність) не належить до повноважень Конституційного Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 39, 45, 50 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 56 народних депутатів України щодо офіційного тлумачення положень частини четвертої статті 1, пункту 3 розділу VIII «Прикінцеві положення» первинної редакції Закону України «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» від 4 вересня 2008 року № 500–VI на підставі пункту 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ